

Arrest

nr. 78 140 van 27 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 1 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 7 oktober 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 17 januari 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Bangladesh, meerbepaald uit Chaudhagram. U verklaarde sinds begin 2009 als 'pre-secretaris' te werken voor het parlementslid MD H.M.(Awami League). Deze persoon was volgens u zeer corrupt. U vroeg hem in het begin van juni 2010 daarmee te stoppen onder de bedreiging om naar de media te stappen met dit verhaal. Daarop heeft H.M.u bedreigd. Mensen van zijn partij hebben u dan lastig gevallen en u verhuisde daarom naar een vriend in Rangpur. Daar kwam u van uw ouders te weten dat de politie u bij u thuis was komen zoeken. U werd immers verdacht van betrokkenheid in een moordzaak van 1998 in de regio Tongi. Volgens u heeft H.M.uw naam aan de verdachtenlijst toegevoegd. Na drie maanden te hebben verbleven bij die vriend in Rangpur, besloot u Bangladesh te ontvluchten. U reisde met een vals paspoort, via Bangkok, naar Europa waar u op 7 oktober 2010 asiel aanvraag bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een identiteitskaart, een brief van uw advocaat, een werkkaartje van uw vorig beroep voor de 'Bangladesh Mathematical Olympiad Committee', schoolattesten, een attest over uw broer inzake de overplaatsing naar een andere school, bankuittreksels, foto's van uw familie en van uw vorig beroep, uitprints van artikels over de acties van de RAB ('Rapid Action Battalion'), uitprints van artikels over zaken die u vergelijkbaar acht aan uw asielrelaas, een kopie van een FIR ('First Information Report'), een enveloppe en gecertificeerde kopieën van bepaalde gerechtelijke stukken.

B. Motivering

Op basis van onderstaande bevindingen dient het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast te stellen dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste legde u geen enkel document of ander begin van bewijs voor waaruit zou blijken dat u effectief voor het parlementslid MD H.M.zou hebben gewerkt. U stelde dat uw laptop en andere verwijzingen naar hem door de politie bij u thuis zouden zijn meegenomen (zie gehoorverslag CGVS p.11). Het is weinig aannemelijk dat u er in slaagde om veel verschillende documenten vanuit Bangladesh te laten overkomen (inclusief verschillende foto's van uw vorig beroep en uw familie, bankrekeninguittreksels en andere documenten), maar dat u er niet in slaagde enig bewijs of verwijzing naar uw werk voor deze man aan te brengen.

Ten tweede zijn de documenten die u voorlegde ter staving van uw relaas in geen geval overtuigend. U legde een kopie neer van een FIR (zie gehoorverslag CGVS p.6 en 7). Dit zou een kopie zijn van de FIR van de zaak waarin u vals zou worden beschuldigd van betrokkenheid bij een moord. Echter gaf u aan dat uw naam er nergens staat in vermeld. Uw advocaat zou deze kopie hebben gekregen op het politiebureau van Tongi. Echter betreft dit een loutere fotokopie die als dusdanig geen bewijswaarde heeft aangezien kopieën gemakkelijk door knip- en plakwerk kunnen vervalst zijn. Het is u bovendien niet mogelijk om aan te geven waarom uw advocaat van deze FIR slechts een gewone kopie bekam en geen gecertificeerde kopie. U legde daarnaast een gecertificeerde kopie van een aantal juridische stukken voor. Vooreerst betreft dit, volgens uw verklaringen, de 'FIR', de 'suspects list' en de 'charge sheet' (zie gehoorverslag CGVS p.8). Echter hebt u geen gecertificeerde kopie voorgelegd van de 'order sheet' en zodoende kan het CGVS dan ook geen zicht krijgen op het precieze verloop van deze zaak. Bovendien dateren al deze gecertificeerde kopieën van februari 2011, bijna een jaar geleden. Aldus kan het CGVS evenmin enig zicht krijgen op de huidige stand van zaken in deze zaak. Daarnaast merkt het CGVS op dat u deze documenten reeds in maart 2011 in België ontving, doch dat u ze niet aan het CGVS bezorgde om ze, ter ondersteuning van uw asielaanvraag, te laten toevoegen aan uw asioldossier (zie gehoorverslag CGV S p4). Dat u wachtte op een gehoor op het CGVS doet geen afbreuk aan deze vaststelling. Bovendien hebt u ook in die periode van verschillende maanden waarin u over dit document beschikte, geen vertaling laten maken van dit document. Ten slotte blijkt ook dat u deze documenten niet eens volledig hebt gelezen en enkel zou u gekeken hebben naar de verdachtenlijst (zie gehoorverslag CGVS p.8). U nam niet eens de moeite om deze documenten grondig te lezen. Deze vaststellingen wijzen op een desinteresse in de asielprocedure wat de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag al aantast. Daarbij merkt het CGVS op dat uit informatie waarover het beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat in Bangladesh op éénvoudige wijze valse documenten kunnen worden verkregen, hetgeen verder de geloofwaardigheid van uw documenten ondermijnt.

Ten derde blijkt u ook amper op de hoogte te zijn van bepaalde essentiële zaken in deze moordzaak (zie gehoorverslag CGVS p.9 en 10). De persoon die is vermoord, kent u enkel als 'Titu',

maar zijn volledige naam kunt u niet geven. Hij is vermoord in Tongi, maar waar precies weet u evenmin. U weet niets meer te vertellen over deze persoon die is vermoord, evenmin weet u hoe hij is vermoord. U kent ook de naam van de 'investigation officer' niet. U wist wel dat er bepaalde verdachten gearresteerd werden, maar u weet niet hoeveel er in de gevangenis zitten. Ook deze vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw relaas. Wat er ook van zij, uw advocaat zou u verteld hebben dat uw naam na het afsluiten van het onderzoek door de politie, als verdachte is toegevoegd, dankzij de macht die H.M.heeft. Dit komt weinig geloofwaardig over, minstens gezien het een zaak betreft die dateert van 1998 en die zich afspeelt in Tongi, op meer dan tweehonderd kilometer van uw woonplaats en waarvan u verklaarde dat u er nooit zou zijn geweest (zie gehoorverslag CGVS p.4). Ten vierde zijn ook uw verklaringen betreffende uw reisweg naar België weinig geloofwaardig. Zo zou u gereisd hebben met een vals paspoort (zie gehoorverslag CGVS p.2). U wist wel de naam die daarop vermeld stond, maar u kende niet de geboortegegevens van dat valse paspoort (zie gehoorverslag CGVS p.2). U wist ook enkel vaag te vertellen dat er in dat paspoort misschien een Schengenvisum zat (zie gehoorverslag CGVS p.3). U herhaalde dat uw schoonbroer dit regelde, maar meer details van dat paspoort kon u niet geven. Nochtans kan van een asielzoeker, die reist met een vals paspoort, wel worden verwacht dat hij essentiële informatie betreffende dit paspoort, zoals de naam, geboortedatum, geboorteplaats, verkregen visa, het land en het doel waarvoor de visa werden verkregen, zou kunnen meedelen, gelet op de kans die hij loopt om bij een controle ondervraagd te worden omtrent zijn identiteit en zijn reisdoel. Het is immers algemeen geweten dat op internationale luchthavens veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat om er grondig te worden ondervraagd over reisdocumenten en identiteit, en dit telkens op individuele basis. Vooral vluchten uit niet-Schengenlanden worden bij aankomst in de Schengenzone, waarvan Frankrijk lid is, aan strenge controles onderworpen. Daarenboven verklaarde u dat u uw eigen identiteitskaart, evenals uittreksels van uw bankrekening, bij had tijdens uw reis (zie gehoorverslag CGVS p.15), wat trouwens tegenstrijdig was met eerdere verklaringen waarin u stelde dat u zelf geen documenten van Bangladesh meebracht naar België (zie gehoorverslag CGVS p.3). U en uw smokkelaar namen dus een aanzienlijk risico indien u betrapd werd bij een controle met uw eigen documenten en een vals paspoort. Gelet op het grote risico dat u liep om door het luchthavenpersoneel aan herhaalde identiteitscontroles en bevragingen te worden onderworpen met betrekking tot uw persoon en uw reisdoel, kan redelijkerwijs verwacht worden dat uw reis grondig werd voorbereid teneinde het risico om tijdens een van de controles door de mand te vallen, te minimaliseren, temeer u verklaarde een vrees te kennen voor de Bengaalse autoriteiten omdat ze u nog zouden zoeken waardoor u uw eigen paspoort niet kon gebruiken (zie gehoorverslag CGVS p.6). De geloofwaardigheid van zowel uw reisweg als uw beweerde vrees voor die Bengaalse autoriteiten wordt dan ook ondermijnd.

Ten slotte merkt het CGVS nog op dat u expliciet verklaarde dat u, indien de Awami League de macht zou verliezen in Bangladesh na volgende verkiezingen, u zonder enig probleem zou kunnen terugkeren naar Bangladesh. Indien u werkelijk door een parlements lid op valse wijze zou worden beschuldigd van betrokkenheid bij een moordzaak en de Bengaalse autoriteiten u daarom op actieve wijze zouden zoeken in Bangladesh, is het weinig geloofwaardig dat u dankzij een machtwissel in Bangladesh zomaar zonder enig probleem kan terugkeren.

De documenten die u verder voorlegde maar die hierboven nog niet zijn besproken kunnen deze beslissing niet in positieve zin ombuigen. U legde foto's neer van uw familie en uw vorig werk, u legde rekeninguittreksels voor, schoolattesten en een identiteitskaart. Geen van deze documenten kan echter uw relaas staven. Zo stelde u dat de overplaatsing van uw broer van de ene school naar de andere school een gevolg zou zijn van uw problemen. Echter staat dit nergens vermeld in de documenten die u daarvan voorlegde, die trouwens enkel kopieën betreffen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van

het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept als eerste middel de “*Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht*” in, en als tweede middel de “*Schending van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet*”.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker verklaart Bangladesh te zijn ontvlucht omdat hij er een conflict had met een parlements lid van de Awami League, die er voor gezorgd zou hebben dat hij vervolgd werd wegens betrokkenheid in een moordzaak.

3.2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.3. Ter adstructie van zijn identiteit legde verzoeker enkel een identiteitskaart neer, maar geen paspoort. Dit klemde temeer nu verzoeker evenmin zijn reisweg adstrueert terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Verzoekers verklaringen inzake zijn reisweg kunnen evenmin overtuigen. Verzoeker heeft geen kennis van de identiteitsgegevens die vermeld werden op het vals paspoort waarmee hij de douane passeerde, en kon enkel de naam noemen. Waar verzoeker

argumenteert dat *“hij zijn paspoort verkreeg via zijn schoonbroer, die alle details van zijn reis regelde”*, gaat hij eraan voorbij dat dit op zich niet betekent dat hij geen authentieke documenten verkreeg. Bovendien is het een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Dat verzoeker naar Europa kon reizen zonder een grondige kennis te hebben van de identiteitsgegevens die vermeld werden op het vals paspoort waarmee hij reisde is dan ook geheel ongeloofwaardig, noch is het aannemelijk dat de smokkelaar hem dermate onvoorbereid zou laten reizen en hiermee zichzelf en zijn netwerk in gevaar brengen. Verzoeker argumenteert dat *“Wanneer de vervalsing van een dergelijk paspoort van voldoende hoog niveau is, is een geloofwaardig verhaal niet noodzakelijk”* en *“dat ambtenaren van de luchthaven mogelijks werden omgekocht door de smokkelaar teneinde geen vervelende vragen te stellen”* wat echter blote en hypothetische beweringen zijn nu verzoeker niet toelicht hoe hij dan zowel in Bangladesh, als in Thailand, als in Europa de grensinspectie kon omzeilen zonder enige voorbereiding. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn voorgehouden illegale reisweg en het niet kunnen voorleggen van reisdocumenten.

3.4. Verder legde verzoeker documenten neer inzake zijn opleidingen, bankgegevens en vroegere job, maar niet van zijn recente tewerkstelling als pre-secretaris voor een parlamentslid van de Awami League. Dit klemt temeer nu deze tewerkstelling net de kern uitmaakt van zijn asielrelaas en dit corrupt parlamentslid ervoor gezorgd zou hebben dat hij op een lijst van verdachten in een moordzaak werd geplaatst. Verzoeker blijft dan ook theoretisch over de reden van zijn vlucht wat niet kan worden toegelicht door de bewering dat verzoeker *“geen documenten kan bekomen betreffende zijn werk voor het betrokken parlamentslid. Hij heeft immers geruime tijd ondergedoken geleefd in Bangladesh en werd door de politie gezocht. Gelet op deze omstandigheden, kan van verzoeker onmogelijk worden verwacht dat hij officiële documenten kan bekomen die deze tewerkstelling aantonen.”* Immers verzoeker kan er bezwaarlijk van uitgaan dat de nood aan internationale bescherming niet dient aangetoond of aannemelijk gemaakt te worden.

3.5. Verzoeker gaat eraan voorbij dat hij echter verklaarde dat hij vanuit België nog contact heeft met zijn familie in Bangladesh, en via zijn broer ook met zijn advocaat wat strijdig is met zijn bewering dat hij *“uiterst beperkte contacten had met zijn thuisland. Verzoeker ontving de neergelegde documenten in februari 2011, Gelet op zijn persoonlijke omstandigheden, kan van Verzoeker niet worden verwacht dat hij recentere documenten kan aanbrengen. De afwezigheid van recente contacten met de autoriteiten van zijn thuisland motiveert verder de gegronde vrees van Verzoeker voor vervolging in zijn land van oorsprong.”* Verzoeker kon zich bovendien reeds documenten laten toesturen vanuit Bangladesh door zijn broer, waaronder gerechtelijke documenten die zijn advocaat verkregen had *“van politiebureau”* en *“van de rechtbank”* (gehoorverslag CGVS, p.7). De Raad ziet evenmin in waarom het feit dat verzoeker naar eigen zeggen een tijd ondergedoken leefde alvorens zijn vlucht, hem zou beletten om zijn tewerkstelling aan te tonen. Aldus toont verzoeker geen enkele band aan met MD H. M., het parlamentslid waarvoor hij gewerkt zou hebben, en biedt hiervoor geen aannemelijke verklaring, wat de geloofwaardigheid van zijn hierop gebaseerde asielmotieven ondergraaft.

3.6. Wat de gerechtelijke documenten betreft die verzoeker neerlegde, stelt de Raad vast dat deze echter niet vergezeld zijn van een (eensluidend verklaarde) vertaling, zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud ervan. Daargelaten dat verzoeker bovendien niet van al deze stukken gecertificeerde kopieën maar ook slechts “gewone” kopieën neerlegde, benadrukt de Raad dat het louter neerleggen van documenten hoe dan ook niet volstaat om het asielrelaas te adstrueren. Dergelijke documenten dienen immers om enige bewijswaarde te hebben hoe dan ook te worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen, wat *in casu* niet het geval is. Verzoeker bleek immers onwetend te zijn inzake tal van fundamentele elementen waaronder de rechtszaak waarin hij verklaart betrokken te zijn geweest.

3.7. Verzoeker argumenteert dat hij *“is echter geen jurist en onvoldoende gevormd om juridische documenten ten volle te begrijpen”*, terwijl geen juridische kennis vereist is om de beweerde vervolgingen concreet toe te lichten. Waar verzoeker ook in dit verband argumenteert dat hij *“gedurende ruime tijd ondergedoken leefde en elk contact met de autoriteiten meed uit vrees voor vervolging. Dat Verzoeker weinig details kan meedelen, valt bijgevolg perfect te verantwoorden”*, wijst de Raad er wederom op dat verzoeker verklaarde nog contact te hebben met zijn familie en advocaat in

Bangladesh, de Raad ziet dan ook niet in waarom verzoeker niet kon informeren naar de details van zijn zaak en de actuele stand in de procedure. Van een kandidaat-vluchteling die een dermate vrees voor vervolging ervaart dat hij hierdoor zijn familie moet achterlaten en beslist om naar Europa te vluchten, kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij ernstige inspanningen doet om zich voorafgaand aan zijn vlucht te informeren naar de noodzaak hiervan en voorts de evolutie van zijn problemen volgt, in het bijzonder de rechtszaken die hem thans zouden beletten terug te keren naar zijn land. Dat verzoeker geheel onbekend is met elementaire gegevens inzake zijn vervolgingen door het gerecht, en zelfs wanneer hij gerechtelijke documenten ontvangt hij nalaat deze grondig te bekijken "*ik heb enkel naar de verdachten gekeken, niet alles gelezen, ik heb geen idee over deze documenten*" (gehoorverslag CGVS, p.8) getuigt dan ook van een verregaande desinteresse die de waarachtigheid van de vrees voor vervolging in Bangladesh op fundamentele wijze onderuithaalt.

3.8. De neergelegde brief van zijn advocaat is geen objectief noch officieel document en komt klaarblijkelijk voor als een complaisancestuk opgemaakt voor onderhavige procedure. Waar verzoeker verder mediaberichtgeving neerlegt, stelt de Raad vast dat deze geen betrekking heeft op hemzelf. De neergelegde documenten kunnen de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas dan ook evenmin herstellen. Ten slotte is verzoekers argument inzake corruptie, het bestaan van frauduleuze documenten en de corrupte machthebbers in Bangladesh geen bewijs dat de feiten zich hebben voorgedaan. Verzoekers vrees dient gegrond te zijn wat *in casu* niet wordt aangetoond.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd..

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK